

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhd., Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSETIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de treiori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Refugiații.

Sibiu, 23 Aprilie n.

De căteori nu s'a întâmplă încă în viața de toate zilele, că omul primește la casa sa oaspeți plăcuți și iubiți, împărtășindu-i de toată dragostea și de toată ospitalitatea pe care li-o poate oferi. Dela o vreme însă, abusându-se prea mult de ospitalitatea oferită, oaspeții încep să devină supărăcioși pentru stăpânul casei, care ar vrea să-și vadă odată de afacerile sale în mod neconturbat de alții. Mai ales devin însă neplăcuți și chiar odioși acei oaspeți, cari dela o vreme nu se mai mulțumesc numai cu exploatarea largei ospitalități, oferită în casa care nu e a lor, ci încep să critice, când întocmirile, când obiceiurile din casă, iar în cele din urmă încep să și poruncească, cum are să se facă și ce are să se facă în casa care nu e a lor și în care ei nu sunt decât oaspeți. Astfel de oaspeți își vine apoi să-i iai de guler și să-i dai pe ușă afară.

Ni se pare, că în situația aceasta se află aceia dintre ai noștri, cari după isbuinirea răsboiului au aflat de bine și lăsă bun delă patria lor de până aci și a se refugia în învecinatul regat român, unde au fost primiți cu brațele deschise, oferindu-le cea mai largă ospitalitate. Ei însă nu s-au mulțumit cu atât; ci după ce s-au încălziți puțin, au început să critice întocmirile din țară, politica din țară, și apoi să ceară și să pretindă chiar, că noua lor patrie, România, ce are să facă și cum are să-și întocmească politica internă și esternă, pentru a din răsboiul actual să iasă mărită cu — Ardealul!

Sună cam ciudat, dar e adevărat, că în România tocmai aceia reclamă mai cu îndărjire luarea Ardealului din partea României, cari au fost destul de fricoși și s-au grăbit a-l părăsi înapoi de a se fi ivit vreo primejdie pentru ei. Acum, când se simțesc la adăpost, dau apoi pe eroii, pe curațioșii.. N'a fost însă atâtă bărbătie în ei, ca să fi rămas acasă, unde aveau să aperă, dacă nu alta, mormintele moșilor și părinților lor, dar mai ales aveau să aperă cinstea înaintașilor, cari și în numele lor au pus jurământ solemn, în fața lumii și în fața lui Dumnezeu, la anul 1848, pe câmpul libertății din Blaj, că vor fi pururea credincioși, — ei și urmașii lor, — tronului, patriei și neamului!..

E numai firesc deci, că după ce în noua lor casă nu vreau să se mai simțască și să se mai considere de oaspeți, ci de stăpâni cari dispun: pentru adevărații stăpâni ai casei ei au devenit neplăcuți, ba chiar odioși, și e numai firesc, că mai una, mai alta dintre gazetele din regatul român își exprimă fără rezerve nemulțumirea pentru purtarea acestor musafiri cu puțină considerație față de ceice i-au primit cu dragoste frățescă în casa lor. Li-a dat întâi domnul Iorga că-

teva sfaturi prietenești, că cum au să se poarte în patria nouă, iar acum găsim în o gazetă mare din București următoarele vorbe aspre, scrise la adresa refugiaților ardeleni, deveniți oaspeți neplăcuți în România:

«In ceasurile grele prin cari fără îndoelă trec acum Români din Ardeal, intelectualii lor au găsit cu cale să treacă încreștor munții și în liniștea și în confortul din București se sărbărnăciuți lor patriotism. Azi mai mult ca ori când frații de peste munți au nevoie de luminile și îmbărbătarea celor cari știu prin graiu și scrisă înrăuri sufletele. A remânea însă în aceste timpuri în Ardeal lângă frații «oropsiți» însemna a trece prin oarecarri primejdii; și nu patrioții, răsboinicii ardeleni refugiați sunt dintre aceia, ce nu se tem de riscuri și sacrificii. E mai bine, mai sigur, aici, pe calea Victoriei, cu cocarda la butonieră. Și în vremea aceasta flăcăi ardeleni, cari nu fac poezii și nu perorează, suflete curate, cinstite și curajoase, își făuresc în tranșee dreptul la o viață mai liberă.....

Mai ales scriitorii și cărturarii ardeleni au desertat dela posturile lor. Adevăratul patriotism era acolo, lângă frații cari au nevoie de sprijin și îmbărbătare. Iar dacă remâne alături de dânsii, mulți ar fi trebuit să iee arma împotriva unui dușman comun tuturor Românilor de pretutindeni, intelectualii ardeleni prin fapte viteză și fi căstigat pentru frații de dincolo recunoșința ocârmuitorilor și dreptul la noi și largi libertăți. Acest patriotism folosea mai mult celor de dincolo decât parada gălăgioasă și ipocrită, întreprinsă aici de către intelectualii ardeleni. Patriotismul sgomotos al acestor desertori nu folosește la nimic; dimpotrivă».

Cum am spus, vorbele sunt aspre, foarte aspre, și aceea ce ne doare este, că ele sună la adresa tuturor refugiaților noștri, deși nu toți le merită, pentru că nu toți cad în aceeași categorie. Dar întâi de toate vrem să constatăm, că nu toți intelectualii, nu toți scriitori și cărturari români dela noi, și nici măcar o mare parte din ei, s-au refugiat în România, cum reiese din cele reproduce mai sus, ci numărul celor trecuți în regatul român e mic de tot, aproape disperat față de întreaga inteligență română, remasă acasă, ca să-și împlinească dorințele față de tron, patrie și neam.

Întregul, totalitatea, e aici, acasă, ori prin tranșee, și caută, ca prin căt mai pronunțata manifestare a dinasticismului și a patriotismului, prin enorme jertfe pe cari le aduce, — în bani și în vieți omenești, — prin estraordinara viteție a celor patrusute de mii de soldați români trimiși pe câmpul de răsboiu, se croiască un viitor mai bun și mai fericit pe seama poporului român din patria aceasta. Noi cei mulți, milioanele, am crezut că așa e bine, pentru că apărându-ne patria, apărăm aceea ce e al nostru:

casă, masă, moșie, morminte și cinstea părinților și a străbunilor noștri. Cei puțini însă, câteva crengi rupte din pomul mare și sănătos al neamului, cari n'aveau aici ce se apere, n'aveau deci nici ce se peardă, au aflat de bine a se substrage dela datorințele lor față de patria, care mai naște poate că le era și lor scumpă, și a se refugia în România, unde apoi critică și batjocoresc, în plină libertate, pe cei de acolo și pe cei dela noi, pe unii pentru că nu pleacă imediat să iee Ardealul și pe alții pentru că sunt lași și nu fac — revoluție în Ardeal. Dar de ce n'au remas acasă, pentru că se facă ei, vitejii, revoluția? !

Cum am spus însă, sunt puțini, foarte puțini acești refugiați, acești desertori, mari în gură și mici la fapte. Și apoi și acești puțini, au se fie împărțiti în două categorii. Sunt între ei de aceia, cari cu adevărat din motive grave au trebuit să facă pasul pe care l-au făcut: oameni deștepți, muncitori și folositori neamului nostru, de cari ne pare rău că ne-am despărțit și că i-am pierdut. Ne place însă a crede, că învățați fiind să muncească, își vor fi croit ei vreun rost și în noua patrie și vor trăi și acolo din munca lor, fără a forma sarcină pentru alții și fără a fi supărăcioși pentru alții.

Sunt însă și de aceia, cari stălpii de cafenele au fost la noi și stălpii de cafenele vor fi și dincolo, oameni, cari au căutat să trăiască pe nemuncite la noi și cari au crezut că și mai pe nemuncite vor putea trăi dincolo, în aceste zile de tulbureală generală. Aceștia probabil că vor forma sarcină pentru alții și sigur că vor fi supărăcioși pentru alții. Dar credem, că și ei vor trece prin o școală bună în România și vor ajunge în cele din urmă la convingerea, că scopul omului nu e numai să trăiască, criticând munca altora, ci mai ales se muncească și se poarte lupte grele pentru că să trăiască. Căci viață e muncă și luptă. Și cum în România este încă teren de muncă pentru fiecare Român, care știe se muncească și vrea să muncească, vor căuta și ei se nu mai fie spre sarcina și spre supărarea altora.

Căci punându-se pe muncă, pot se fie folositori, lor și societății din care fac acum parte; dar strigând mereu «să luăm Ardealul», nu ne sunt nouă de folos și nu ne fac nouă nici un bine, ci din contră, ne îngreunează numai situația. Dar nu fac nici un bine nici țării, care le accordă acum cea mai largă ospitalitate. Căci nu refugiații nostri au se facă «întregirea neamului», — atunci când va sosi plinirea vremii, — ci cei dela conducerea țării, cei cu răspundere în fața istoriei, cari știu foarte bine, nu numai că ce vrea, ci și că ce poate, ori mai ales, că ce poate se facă țara condusă de ei pentru a-și realisa idealurile pe cari le are! Și nici îmbunătățirea sorții noastre, nu ei, cei puțini și întălepti, au să o facă, ci noi, cei mulți și mai mediocri, cari însă am fost și am remas, și în bine și în rău, credincioși tronului și pa-

triei. Si nu prin o politică de-a «bardă în lună», cum vreau ei, ci prin o politică cumpătată, întăleaptă, corespunzătoare realității.

Condițiile succesului.

— Tineretului nostru. —

XXVI.

O obiecție și o părere.

Se vor afla de sigur anumiți oameni, simpli, cari vor califică ca ceva străin ideile dezvoltate în convorbirea precedentă. «Iată un autor — vor zice — și încă chiar un preot, care de bună seamă iubește curațenia credinței și știe, că aceasta nu se conservă mai sigur în nici o țară din lume ca în Spania. Si totuși dă sfat tinerilor doritori de afaceri cu șanse de succes, să meargă și să petreacă un timp scurt în străinătate. Nu vede el, că tinerii noștri astfel, vrând-nevrând, vor trebui să vină în atingere cu oameni de religiuni diferite și prin urmare vor fi expuși să li se întunecă strălucirea credinței? Sau vor cădea cel puțin în păcatul așa de răspândit al toleranței religioase; iar întâlnind la celelalte confesiuni religioase, la protestanți, și în special la evrei, oameni cinstiți și buni, cel puțin la aparență, nu vor fi oare seduși să credă, că toate religiunile sunt egal de bune pentru preamărirea lui Dumnezeu și ajungerea împăratiei cerurilor? »...

Obiecționea aceasta nu ne surprinde; nu îi recunoaștem numai puterea, ci o și mai agravăm încă prin o nouă observare. Această observare în general nu o cunosc cei ce n'au călătorit în țări străine, mai cu seamă în centrul și în nordul Europei, și n'au văzut cu ochii proprii ruina, ce-i aşteaptă acolo pe tinerii spanioli trimiși pentru studii în acele țări.

Nu primejdia credinței este singura de care se lovesc. Cazul acesta e mai rar. Cu totul altcum stau lucrurile în ce privește primejdia moravurilor străine, cari foarte adeseori îi imping la cele mai mari desondări sensuale. Să ne explicăm.

E dureros să o spunem, dar adevărul e, că tinerii spanioli nu se bucură în străinătate de reputație bună! Nu pot fi socotiți de religioși, pentru că prea adeseori își negligă în mod deplorabil datinile religioase. Sunt priviți ca scandalagii, pentru că străinii îi văd aruncându-se cu mai multă vehemență, decât tinerii altor țări, în nebunile vieții desfrânat, în manifestațiile cele mai exagerate și mai scârboase!

Și astfel, deoparte Spaniolii jeloși de curățenia credinței lor și temându-se, ca fiile să nu-i întunecă strălucirea, pretind că aceștia să nu meargă în străinătate. De altă parte, străinii jeloși de moralitatea publică, respectată în țara lor, reclamă, că tinerii spanioli să nu meargă la ei, temându-se, ca să nu le aducă cu ei neorânduile și chiar corupția morală.

Ori că sunt de jignitoare pentru patriotismul nostru, a trebuit să auzim multe istorii triste de felul acesta. Si de oarece nu ni s'au spus sub sigilul marturisirii, le-am putea căta în toate amănuntele, dacă ar fi de lipsă. Dar ajunge să spunem, spre rușinea noastră, că în colegiile religioase din Germania și din Belgia, și cred că și din Anglia, au fost cazuri, când tineri spanioli au fost refuzați să fie primiți, numai pentru că erau Spanioli; se temea, că se vor reînăvi vechile istorii, cari au făcut pe străini să fie cu neîncredere față de noi!

Dar este oare moralitatea noastră mai prejos decât a țărilor catolice și protestante împreștriate cu evrei? Este oare tineretul nostru în urma tempe amentului său mai puțin tare, ca cel de acolo, spre a rezista îspitelor necurăteniei? Nicidcum. Lucrul

¹ Convorbirea aceasta, ca și cea precedentă, se adresează direct numai Spaniolilor. Dar și tineretul nostru poate află în ea învățătură prețioasă.

stă altcum. Moravurile noastre, desvoltarea și temperamentul tineretului nostru, nu se potrivesc cu moravurile și cu desvoltarea morală a tineretului din acele țări. Și acei ce pleacă în străinătate fără nici o precauție, se află acolo în imprejurări *anormale*, care natural contribuie, să le fie mai greu a se păzi de rău și a rămâne statornici în bine.

Tinerii noștri înainte de toate se desvoală cu mult mai repede decât Englezii și Germanii. Cincisprezece ani în Spania echivalează aproape în general cu nouă prezece ori cu douăzeci ani ai tipului normal german, mai ales în ce privește desvoltarea unor anumite pasiuni. Numărul cel mai mare al adolescenților germani de cincisprezece ani are încă acea timiditate naivă, care la noi la orașe se întâlnește abia la copiii de unsprezece ani.

Mai mult chiar, în urma temperamentalui lor puțin prea rece, popoarele din nord au *anumite datini*, la aparență prea libere. Anumite lucruri, cari la noi ar fi primejdioase și din motivul acesta în relații sociale dintre oamenii onești sunt evită, acolo se petrec nepedepsite, cel puțin *așa se pare*. Ajunge ca exemplu să cităm acel obiceiu englez bine cunoscut și bine primit: tinerii englezi de ambele sexe în noaptea Crăciunului se sărută vesel când se întâlnesc.

Să mai adaugăm, că atențunea Spaniolilor, cari merg în aceste țări, e atrasă de părul de aur și de fețele rumene. Și e ușor de înțeles, că tinerii cari nu sunt mai răi ca străinii, dar împotriva căror unele tradiții deodată și precocitatea proprie, și impresia nouății, și libertatea moravurilor exotice, dau mai slabe dovezi despre sine, decât camarazii lor de rase diferite.

De aceea, tinerii cari pleacă în străinătate au trebuință să fie făcuți atenți cu insistență și de tot în particular asupra necesității și mijloacelor de a fugi de aceste primejdii. Aici nu ne vom scobi la amănunte, pentru că fiecare caz trebuie tratat în conformitate cu trebuințele individuale.

Vrem să spunem numai un singur lucru, anume, că o mare parte a acestor primejdii va fi înălțată, dacă tinerii noștri vor pleca în străinătate cu *idea fixă* să muncească pentru viitorul lor, iar nu ca să trăiască numai acolo cățiva ani într-o școală profesională ori la universitate; dacă se vor socoti numai în trecere, având grabă să învețe de ce au trebuință; dacă vor duce cu ei spiritul de economie, de care am vorbit în convorbirea de mai nainte, și preste tot o bază religioasă și morală solidă.

Tinărul, care inspirându-se de sfaturile noastre se va reține dela fumat, dela beutură, dela jocuri și dela plăceri, care va fi muncitor și crățător, va scăpa ușor de primejdii morale atât în patria sa, cât și în străinătate. Câtă vreme n'are deprinderi reale, n'are trebuință să meargă în străinătate, ca să-și peardă moralitatea. Nu este orășel, ori că de mic ar fi, care să nu-i oferă și acasă destule prilejuri pentru tot felul de căderi!

In ce privește religiunea, desigur relațiile lungi și intime cu eterodocșii nu sunt totdeauna lipsite de primejdii, mai ales când aceștia duc o viață cinstită și laudabilă din punct de vedere moral. Dar primejdia aceasta nu este aşa amenințătoare ca cea arătată mai nainte și poate fi remediată prin aceleași mijloace.

Protestanții, de cari am avea să ne temem mai mult, în general nu sunt stăpă-

nii de spiritul prozelitismului. Un tinăr, care trăiește în mijlocul lor, dacă și împlineste obligațiunile morale și religioase, ușor le va câștiga respectul, cu atât mai ușor, că ei cred, că atât protestanții, cât și ortodocșii sunt pe drumul cel bun ce duce la mântuire. Din acestă credință purcede toleranța lor religioasă, care în multe privințe este folositoare pentru străini. Din contră, dacă văd că un creștin nu e religios și nu împlineste îndatoririle religiunii sale, il disprețuiesc.

Prefecții protestanți, fiind oameni cu familie, în țara lor au alte griji și năcăzuri și nu le prea trece prin cap să fie combatanți, afară de cazul când sunt misionari.

Primejdia eterodoxiei, nu atât religioase cât raționaliste, este de altfel cu mult mai mare pentru studenții, cari cercetează universitățile și școalele superioare străine. Aici aud ideile cele mai eronate, însăși în haina grăjoasă a eruditiei și acreditate de mari nume științifice. Ar fi aproape o minune, dacă un tinăr și-ar păstră credința întreagă, dacă nu e pe temelie destul de tare, după ce a petrecut trei ori patru ani la universitatea din Berlin ori dintr-alt loc.

Noi nu vorbim aici de studiile științifice făcute în străinătate, nu credem, că aceste ar fi profitabile și pentru alții, decât pentru bărbății formați și maturi. E vorba numai de o scurtă petrecere în țările unde înfloresc anumite ramuri ale industriei și comerțului, cu scopul de a învăță acolo procedeuri nouă ori cel puțin de a se iniția în progresul lor. Și așa ceva fără indoială e incomparabil mai puțin primejdios atât pentru credință, cât și pentru moravuri.

Dar fiindcă am pus chestiunea în desbatere, nu vom lăsa-o fără a scoate la înveță o altă considerație, care nu trebuie perdată din vedere. Vrem să spunem ceva despre apărarea națională în contra invaziei confesioniilor religioase eterodoxe.

Nu cunoaștem nici un caz, ca un tiner spaniol să se fi făcut protestant spre a putea merge în străinătate, ca să învețe fabricarea sămpaniei ori a produselor chimice. Dimpotrivă e lucru în general cunoscut, că micile comunități protestante cari se află pe pământul nostru, în partea cea mai mare sunt alcătuite din industrie străini, veniți ca să ne vândă produsele lor ori să exerciteze industriile cari nu le avem. Și răul e, că odată cu acești industriei, cari n'ar avea ce căută la noi, dacă tinerii noștri s'ar fi dus mai nainte să învețe aceste meserii, zic, răul e, că cu această mână de industriei cari alcătuiesc *trupa*, vine și un preot, de obiceiu celibat, și formează la noi o *capelă*. Și acesta e un scandal pentru pământul nostru spaniol cucerit cu atâta lupte pentru credință catolică.

In toate răsboiale, cel mai bun mijloc de apărare este să iezi ofensiva!

mult nici mai puțin, decât atât, că cel ce o face, e slab. Trupele noastre au poziții admirabile în Carpați și această împrejurare a adus cu sine, că în zilele din urmă, în ciocnirile întâmplate, Rușii au avut iarași multe mii de morți și de răniți și peste trei mii de Ruși nevulnerați au ajuns în captivitate la noi. Încercările Rușilor de a ne sparge frontul au dat deci greș și de astădată și împrejurarea aceasta e explicată din partea presei rusești astfel, că Rușii nici nu au avut intenție ca să invadeze în Ungaria. Da, da! Pentru că sunt — aci struguri. Atacurile desperate ale Francezilor asemenea au fost toate respinse din partea bravei armate germane, cu mari pierderi pentru trupele franceze, și astfel și în Franță și Belgia situația e favorabilă puterilor centrale. Ziarele franceze și engleze continuă a afirma, că în Carpați Rușii au avut pierderi evaluate la 500.000 morți și răniți. Bineînțeles, în toate cele trei ofensive încercate. Pe celelalte fronturi nu e schimbare.

O hotărâre însemnată.

Reproducem după „Drapelul” din Lugoj o însemnată hotărâre a ministrului nostru de culte și instrucțiune publică, adusă într'un cas concret, din care rezultă, că *avearea bisericii și venitele ei sunt scutite de execuție pentru competențele învățătoarești restante*. Hotărârea sună astfel:

Comisiunea administrativă în decisul seu adus cu datul de 13 August 1913 Nr. 1764 a aprobat dispoziția făcută de protopreitorul cercului Gheorghe sub Nr. 926/1913 în obiectul Încășării competențelor restante de 1200 cor. a învățătorului I. P. din F. cu acel șediu, că a rănduit execuție în favorul lui I. P. până la 1200 cor. asupra imobilelor comunei bisericești din F. ca susținătoare de școală, și acest decis al comisiunii administrative în recursul Domnului Mitropolit de Alba-Iulia de sub Nr. 6966 în decisul său de datul 14 Ianuarie a. c. Nr. 2809 l-a modificat astfel, că execuția spre achizițierea competențelor învățătoarești din chaste și a săvârșit numai asuzura dreptului de uzurfruct, respective asupra venitelor comunei bisericești susținătoare de școală. Acest decis din urmă al comisiunii administrative pe baza recursului făcut de Domnul Mitropolit Gr. cat. al Albei-Iulia, luându-l la suținere, îl schimbă astfel, că preferând duceerea execuției reale asupra imobilelor bisericești sau a uzurfructului și venitelor acestora, competența învățătoarești restante din chaste este a se efectua prin protopreitorul cercului asupra credinciosilor comunei bisericești din F. în proporție cu florinul de dare, și în caz de lipsă este a se scoate prin execuție. Execuția reală trebuie preterată dela comuna bisericească, pentru că restările de salare învățătoarești în linia primă însărcină pe credinciosii comunei bisericești, și de către comuna bisericească nu împlineste datorința să de a plăti, suma din chaste este de a se scoate de pe credincios după modalitatea dării publice.

După aceasta pe largă redereverarea acțiunilor de largă raportul de sub Nr. 11

1537/1914 incunostințez pe spectata comisie spre stire și ulterioră urmare.

Budapest, la 18 Decembrie 1914.

Iankovich m. p.
consilier min de secție.

Din dieta țării.

Luni s'a întrunit în Budapesta dieta țării noastre în sesiune nouă de răsboiu (a doua), care promite a fi de durată mai lungă decât cea primă, în urma numeroaselor și importantelor proiecte de legări care i-au fost prezentate spre votare.

Sădintă de Luni a fost numai o sădintă scurtă formală și totuși s'a arătat mare interes față de ea. S'a prezentat foarte mulți deputați la ea. Cei veniți de pe câmpul de răsboiu erau îmbrăcați în uniforme militare, cu puține excepțuni. Însuși președintul dietei, domnul Béthy Pál, a venit de pe câmpul de răsboiu, ca se conducea sesiunea aceasta a dietei; s'a prezentat însă în dietă în haine civile, nu în uniformă.

Sedinta s'a deschis la orele 10 și jumătate. Se cetește mai întâi rescriptul regal prin care e convocată dieta în sesiunea actuală. Președintul, Beothy Pál, salută apoi pe cei prezenți și face un raport amânat despre isbuțința și decurgerea răsboiului în cea nouă lună decănd durează, laudă viteția estă ordinară a trupelor noastre, cari săvârșesc lucruri supraomenesti, admirate de lumea întreagă, și propune ca dieta să-și exprime admirarea și recunoștința față de eroismul trupelor noastre, să-și exprime regretul pentru cei căzuți pe câmpul de luptă, și acestea să le aducă la cunoștință comandanțului suprem al armatei, a Arhiducelui Frideric, prin o telegramă.

Propunerea se primește cu unanimitate și de căpșul campestru, Arhiducelui Frideric, și se trimite la cartierul general telegraful următoare:

„Camera urgară, întrunită în aceste zile extraordinaire pentru a se consulta, exprimându-și credința și devotamentul față de persoana Regelui nostru, supremul beliduce, își exprimă cu înșinuire admirarea și neclădită incredere față de vitejii soldați din eroica armată a monahiei, ale căror lupte cu un adversar puternic, purtate pe un timp din cele mai vițregi și pe terenele cele mai grele, cu un eroism supraomenesc, fac să sperăm cu siguranță ajungerea păcii binefăcătoare, scopul final și fiecarui răsboiu. Conform hotărârii dăței, fie-mi permis a ruga pe Alteța Voastră, ca sentimentele arestea și increderea aceasta a dietei se binevoiți a o comunica în mod corespunzător trupelor combatante. Beothy Pál, președintul camerei.“

Președintul a făcut în urmă comunicare despre cele întâmplări în cursul vremii, dela ultima sesiune încoace, despre deputați decorati și avansați, despre cei ajunsi în captivitate, despre cei morți, și la orele 11 a închis ședința, anunțând cea următoare Marți, ziua următoare, la orele zece.

In ședința de Marți președintul a prezentat răspunsul Arhiducelui Frideric, comandanțul armatei, trimis la telegramă dăței. Sună astfel:

„Am primit cu adâncă empatie și mandrie manifestarea patriotică a dietei ungare adresată armatei și flota în răsboiu, telegramă pătrunsă de insușire și turnată în cuvinte elocvente, și am dispus se fie a-

decade la sensualitate; vânează numai după plăceri. Astfel au pierit cele mai bogate și mai puternice popoare din lume. In luptă dintre rău și bine — răul a invins!

In continuu și pretutindeni luptă încă, în zilele noastre, ca în timurile străbunze, adesea rătăcirea, mintea sănătoasă cu prejudecții, lumea mai bună cu moștenire și pagubitoare, egoismul cu buzaștarea comună, interesul propriu al celor favorizați cu drepturile majorității, pasiunile cu legile întelepciunii, păcatul cu virtutea, desconsiderarea religiunii cu frica lui Dumnezeu.

Omenirea a văzut multe răsboiuri mari și săngeroase. Crezi oare, că ele au fost numai capriții regilor?... Ele au fost fructele aceleiași lupte, ce a purtat-o răul cu binele deja din primii secole ai lumii. Imperiul răului și al nedreptății e în totdeauna desbinat în sine, trebuie deci să piară; și numai atunci se va refuza pacea cu principiile dreptății. Imperiul răului nu poate exista lângă imperiul dreptății, pentru aceea își continuă lupta. Si astăzi încă sunt fermentații; ceartă pentru lucrurile noi și vechi; ceartă pentru drepturi și datorinte; ceartă pentru și contra lumișorii poporului; ceartă pentru și contra libertății țării; ceartă pentru și contra favorizării singuraticelor clase și neamuri; ceartă pentru și contra drepturilor națiunilor, — toate totatătea lupte între bunele și răul din omenire, ca și în timurile de

FOIȘOARĂ.

Lupta între binele și răul de pe pământ.

Din engleză,

de G. Henfia, paroh.

(Fine.)

Această luptă o observăm în toate vremile dela cel dintâi fratricid, până în zilele noastre. Omenirea luptă sub sărge și lacrimi după perfectiune și fericire statonnică și nu le găsește, pentru că ea uită totdeauna ce e mai bun și se reinnoarce la rătăcire, cari au fost adeseori pedepsite. Vaetele amenințătoare ale lumii primitive au fost totdeauna neluate în seamă de posteritate și tinerimea desconsideră în mod arrogant învățăturile bazate pe experiență ale bătrâneții. Ceea-ce s'a agățat prin o muncă cinstită, prin o înțimă curată și măreță și prin simplitatea obiceiurilor, — se nimiceste prin egoismul lăs, prin desfrâu și prin fuga de muncă. Tot ce concordia și iubirea jertfioare a deaproapelui au putut clădi, au dărămat discordia și egoismul. Nici un popor nu a fost cândva dușman așa de mare altui popor în lume, ca chiar lui însuși. Tot numai durerea și făcut pe cei ușurători mai pru-

denți și mai curațioși. Cu durerea și cu lipsa însă au sburat și precauțiunea, și prudența.

Si denocirea oamenilor, că ei tind să numai prudenți și nu să înțeleptă; sau, ceea-ce vrea să zică tot atât, că ei sănădesc numai la ceea-ce e bine și face pentru momentul proxim, și nu și la aceea, ce în mod statonic e mai bun. Cel dințău avantaj și pentru ei totdeauna mai mult decât virtutea; și cu toate acestea numai virtutea aduce cel mai sigur avantaj.

Se pregătesc armamente colosale; se inventează arme noi, nouă planuri de răsboiu, ca și când toate acestea ar contribui ca un popor să fie de nebun! Nu; prin simțul libertății, în locul căreia dusmanul nu poate aduce decât robie; prin asigurarea drepturilor fiecărui, fiind că dusmanul amenință toate drepturile; prin siguranța proprietăților, fiind că înimicul zdrugește ori-ce avere: numai prin acestea un popor devine insușit pentru patria sa și pentru regele său. Cele mai mari imperii cu armatele lor cele mai puternice au pierdit, din motivul, că regii uitaseră, că și popoarele aveau suflare.

Zi de zi vedem aducându-se laude inventiilor, cari servesc la comoditatele vieții; se îmbărbătează la industrie și la întreprindere, la cercul și se privatizează căștigul bogăției publice de ultima țintă a păcii și a poli-

ticei, — ca și când bogăția și nu întrebă înfărcă bogății ar fi lucrul principal pentru bună starea generală! Nu există stat, în care să nu se dea ordini și să nu se iee măsuri pentru îmbunătățirea hrănoi și a căstigului. Dar numește-mi un stat, în care tot statea directive să arete cum omul să-și

intrebuițe căștigul său mai rational, pentru a servi spre binele comun; numește-mi statul, unde fiecare, ori cel puțin cea mai mare parte dintre proprietarii mari, ar ţine simplitatea moravurilor de luerul cel mai laudabil, iar viața luxoasă, comoditatea și splendoarea, de ceva rușinos și nedemn; unde fiecare familie, fiecare cetățean, ar fi mandru să intrebuițeze din căștigul său puțin pentru sine, dar cu atât mai mult pentru ajutorarea folosului public, pentru instituțiile de folos general, spre îmbunătățirea și înfrumusețarea acelor lucruri, la cari toti pot avea parte, și cari sunt spre binele tuturor.

Pretutindeni oamenii statului vreau să vadă poporul său în bună stare materială, pentru că să poată trage de pe el dări mai mari; și dări mari le trebuie, peotru ca să-și poată provăde curțile și

dusă la cunoștința trupelor luptătoare. Primită Escoala Voastră ceea mai caldă și mai recunoscătoare multă în numele eroilor mei soldați, pentru încrederea dieci și recunoștința ei față de succesele de până acum. Viteaza noastră armată își împlineste datorinta sfântă intru apărarea iubitei noastre patrii, în butul forțelor vi-trege elementare, cu insuflare, cu credință neînfrântă și cu neobosită, până la totala învingere a dusmanilor noștri și la ajurarea păcii binefăcătoare. Arhdecele Frideric, mareșal campestru, comandantul suprem al armatei."

Sau prezentat apoi dietei următoarele proiecte de lege din partea guvernului:

1. Despre prelungirea ciclului actual parlamentar.

2. Despre întregirea legii referitoare la stările exceptiionale de răboiu. Apoi s'a prezentat:

3. Raport despre modul cum s'a folosit guvernul de imputernicirile exceptiionale date lui pentru casul de răboiu.

4. Raportul curții de compturi despre supraeroagătele făcute în prima jumătate a anului 1914.

5. Raportul curții de compturi despre eroagăurile făcute fără imputernicire (parlamentar).

6. Raportul guvernului despre activitatea sa din anul 1913 și despre stările publice din țară.

7. Proiect de lege despre modificarea legii din 1899, art. 15, despre judicatura în chăstii de alegeri dietale.

8. Proiect de lege despre decretarea responsabilității materiale a tradatorilor de patrie.

9. Despre pedepsirea abuzurilor sevăsite în jurul lăzărilor pentru armată.

10. Despre modificarea §-ui 61 din legea presei, anul 1914, care dispune în cheia cauțiunii.

11. Despre concesarea liniilor ferate vicinale.

12. Despre modificarea legii globoelor și întrebunțarea globoșilor spre suplinirea gătorilor la trupele din Galicia și Bucovina.

13. Proiect de lege despre acordarea indemnizației pe săse luni.

14. Despre întregirea financiară cu Croația.

15. Despre modificarea legii de contabilitate.

16. Despre modificarea dispozițiilor referitoare la repartisarea dării.

17. Despre înființarea unei bănci centrale cu participarea statului.

18. Despre prelungirea vechiului drept electoral pentru alegerile municipale. În fine a fost prezentată.

19. Lista membrilor casei magnatilor, întreprătiți în ciclul parlamentar 1910-1915.

Toate se impart între diferitele comisiuni, iar președintul anunță proxima ședință pe Joi. Ședința s'a închis la orele 12 din zi.

In ședința de eri, Joi, mai multe comisiuni și-au prezentat rapoartele asupra proiectelor de lege, cari li-ai fost împărtășite, și cari apoi au fost puse la ordinea zilei pentru ședința proximă, fixată pe Luni, 26 Aprilie nou. Opoziția maghiară a luat hotărâre se iase din pasivitate și se înceapă o luptă energetică parlamentară. Ne putem aștepta deci la scene furtunioase în dietă.

Mult apuse, numai că cu numiri și obiecte deosebite, cu alți luptători și cu alte arme.

Si cum altfel putem noi cunoaște și până în ziua de azi, că nedreptatea omului împinge pe om, iar nedreptatea statului pe stat în prăpastie? Luerul acesta este inevitabil. De pe acum s-ar putea proroci soarta atât a persoanelor singurătate, cât și a întregilor națiuni și a tronurilor și lăzării anunță miseria, fie ele căt de înfloritoare, cât de mărete, pară-se ele căt de ingrozitoare în strălucirea lor. Tăneti un popor în sclavie; încătușați mintea lui; omorâți în el puterea ori libertatea gândirei; astupăți-i drumul spre facultățile mai nobile; predicați-i ceea ce voi înșivă nu credeți; prefacăți supusii voștri în vite de povară răbduri și tăcuțe, pentru a vă aduce cu atât mai mare folos personal, și vețiperi împreună cu poporul vostru!

Încă azi, ca totdeauna, sunt voluptatea și luxul cel mai grozav venin pentru distrugerea fericirei publice și a gloriei patriei.

Încă azi, ca totdeauna, se vede adevărul puternic, dreptul etern persecutat de răutatea mandriei imperioase. Însă adevărul ramane tot adevăr și în flăcările rugului, și dreptul etern ramane tot drept și înțeziurile temniței și pe esafod. Adevărul și dreptul vor birui, iar persecutorii lor vor fi nimiciți!

Si azi, ca totdeauna, vedem cum

NOUTĂȚI.

Incoronarea Regelui Ferdinand. Din București primim informația, că în coronarea Maiestății Sale, Regelui Ferdinand al României, a fost fixată pe 10 Maiu vechiu curent, cu care prilej se vor aranja mari festivități în București.

Doi eroi mari. Ziarele mari vieneze sunt pline de articole elogioase, scrise de corespondenții lor de pe câmpul de răboiu, despre vice-colonel Dănilă Pop, (ardva profesor la școală de cadet din Sibiu) și despre sub-oceanicul Victor Rusu, ambi Români și ambii figuri legendare astăzi în urma bravurilor extraordinare pe care le fac în Bucovina cu soldații lor, asemenea Români. Un militar înalt a spus despre domnul Pop, că într-o armată neregulată, el ar fi ajuns de mult general, dar la noi... Dar nu asta e ce vrem să constatăm, ci faptul, că cu soldații români, ofițerii români pot se face minuni, fiindcă se întâleg perfect de bine. Prin urmare învățătură ar trebui să fie aceea, că armata monarhiei noastre să se organizeze în viitor după naționalitate, ca soldații să-și aibă ofițerii lor proprii, de o limbă, de o legă, de un gând și de o simțire cu ei.

Moștenitorul tronului în Bucovina. Arhiducele Carol Francisc Iosif, moștenitor de tron, a sosit la gară din Cernăuți, unde a fost salutat de guvernatorul contele Meran și de generalul Marschall. În oraș arhiducele a primit numeroase deputații civili și biserică și locuitorii Bucovinei răsăritene, devastate de trupele rusești, au ieșit prezentindeni în calea înaintului oaspe, făcându-i călduroase ovăzuri. Moștenitorul tronului a promis tot sprijinul, în scopul regenerării vieții economice din Bucovina.

Scoalele și învățăminte răsboiului. Ministrul de cunoști și instrucție publică Lankovich a dat o circulară către directorii scoalelor de stat, îndemnându-i să întrebunțeze cu folos învățăminte răsboiului pentru a înalte suflul tinerimii. Toate simțirile noastre, toate gândurile noastre, — zice ministrul, — sunt preocupate de evenimentele răsboiului actual, care e fără păreche în istoria lumii. Învățăminte acestor evenimente, sădese sguduitoare, cuprind comori nesecate de valori morale, care întrebunțează cu îngrijire pot servi ca material prețios multor generații, în scopul dezvoltării unui mod de gândire mai înalt și mai curat. Ministrul așteaptă, ca fiecare profesor și invățător să-și împlinască datoria și din acest punct de vedere.

Leafa de pe o zi. Ofițerii și soldații din divizia a 17-a armatei austro-ungare s-au hotărât să ofere pe seama invalidilor militari leafa de pe o zi în fiecare lună. Plata aceasta face acum *sapte mii* de coroane. Eată o nouă dovadă, că oamenii știu nu numai să se lupte viteză, ci în același timp să se și îngrijească cu înimă căldă de soarte camarazilor suferinți. Nu facă îndeosebi, că pilda măreță a diviziei amintite va fi urmată de toată ostășimea armatei noastre.

Iopocriș, ori reșinta mandă, luptă contra progresului asa numit al explanației, a-decă al perceperei înțelepcivnei. Si azi ca totdeauna auzim răcetele imbecililor și ale avarilor contra spiritului timpului a-decă contra direcționii, ce a luat-o neamul omenesc, care s'a născut din experiențele lui de până acum. Însă roata secolului trece măcinând peste cei nemernici cari se opun îndărătnică la tot ce a îșvorât din puterea naturii, din spiritul și simțirea omului, și nu din jocul și capriul unui cap netrebnic.

Nicuț nu ramane aceea ce a fost. Nicuț din ceea ce a trecut, nu se mai întoarcă. Trupul omului devine cenuș, sufletul nu moare; asa și în omenire. Formele se rup din serul în sar, însă spiritul întregului continuă a fi, și crește și umbără în forme nouă, până ce iarăgi trebuie să îmbătrânească.

Si în răboiu cel comun și greu al întunericului cu lumina, al rătăcirei cu dreptatea, al răului cu binele, fiecare dintre noi are locul destnat pe arena de luptă. Îi s're-te deci în rândul mic al celor aleși, cari, fără considerare la avențial lor pământesc, stau întăjitorul a tot ce e adevar, drept și benefacător pentru comunitate! Pașește sub flamura lui Dumnezeu pentru virtute și fericire omenească! Generalul tău va fi Isus Cristos; dușmanul tău: egoismul, nedreptatea și falsitatea;

Contingentul din 1916. Ziarele franceze scriu, că s'a început repartizarea pe fronturile de luptă a contingentului din 1916. Contingentele din Paris și departamentul Seinei au să intre la front în cursul acestei luni.

Vase scufundate. Submarinele germane, cum anunță amiralitatea engleză, au scufundat în săptămâna Paștelor zece vase comerciale engleze, între care 5 vapoare mari, și 5 vapoare mici.

Costum în trei colori. Ziua nașterii regelui belgian Albert s'a sărbătorit în Belgia mai prea tindeni. Pe lângă toată oprirea autorităților germane, s'a arborat pe multe eșaduri steagurile tării. Numerosi belgieni s'au îmbrăcat în costume de colori naționale, punându-și pantaloni roșii, vestă galbenă și surtuc negru. Aproape toți purtau cocarde naționale. Cățiva belgieni au reușit să treacă frontieră în Olanda și să transmită telegrame de felicitare către regele Albert. — Din Bruxela se mai anunță, ca fapt ciudat, că germanii au închiriat restaurantul de la gară pe timp de doisprezece ani.

Concert pentru ajutorul invalidilor. În sala mare dela *Unicum*, în Sibiu, se ține săptămâna în 24 Aprilie concertul organizat de damele O'ga Coulin și Mitzi Hinz pentru ajutorul invalidilor răbăiului. Programă interesantă. Bilete se vând la Librăria Meyer în Piața mare și la cassă. Începutul la 8 ore seara.

Necrolog. Joi, în 22 Aprilie n. c. a încreză din viață în Sibiu tinerul *Constantin Niculescu*, abs. de 4 clase reale din București. În etate de 16 ani, și va fi înmormânat săptămâna 24 Aprilie la ora 2 d. a. după ritul bisericii ortodoxe române, în cimitirul central. În veci pomenirea lui.

Timbre nouă. Ministerul de finanțe înștiințează, că s'au emis timbre noi de cîte 60 și 80 fileri, precum și de cîte 50 coroane.

Soldatul intelligent. Un sublocotenent se adresează unui soldat de rând și-i dă două scrisori, una recomandată, și una simplă, explicându-i: „Voi, cătanelor, știți să vă batăți cu viteză; dar înțelegeți ce va să zică posta. Știi tu, ce este o epistolă recomandată? — Soldatul, bănătean de loc, începe să spune ce însușiri trebuie să întrunească scrisorile trimise recomandat. Sublocotenentul, mirat, îl întrepuiește: „Uite măi, tu nici nu ești așa de prost la cap, cum credeam; ean spune, ce slujbă ai acasă? — „Eu, să iertăți, sănătățile și funcționarea de postă“, răspunse plin de modestie soldatul de rând.

Prețul laptei. Un litru de lapte costă în Timișoara 24 fileri. Orasul furnizează laptele pentru locuitori cu 14 fileri, adunându-l din comunele învecinate pentru 10 fileri de litru. Timișoara e de învidiat, mai ales în esănare cu prețurile din Sibiu.

Intăriri în Basarabia. Din Chișinău se scrie, că rușii au început să întărească granița nordică a Basarabiei. În vremea din urmă au trecut în această direcție multe trenuri încărcate cu material de fortificații, prin măsurile de întărire căută rușii să evite invaziunea în Basarabia a trupelor austro-ungare și germane.

arena ta de luptă: viață zilnică. Nu întrebă: „Peri voi?“ Tu trăiești vecinic. Luptă pentru cauza eternității! Si dacă vei suferi pentru dreptate, vei fi binecuvântat. Cine știi ar putea cauza rău, dacă tu urmezi binele? Drept aceea nu te teme de mărișii acelora, cari pentru interesele lor pământești și trecătoare, pentru avantajul lor, desconsideră Dumnezeirea. Dumnezeu e cu tine; cine va fi contra ta?...

Tu, care m'ai trimis ca luptător al tău în acest răboiu al răului contra binei pe pământ, care prin Isus Cristos, Mântuitorul meu, mi-am dat putere de a cunoaște ce e adevăr, drept și tot ce este. Te placă: Dumnezeule sfinte, Dumnezeul luminei și al adevărului, întărește-mă pentru luptă prin puterea dumului tău! În mine însumi voesc să căută și învinge pe dinșanul cel vechi al meu și al lumii întregi; — pentru că numai cel ce și va putea învinge mai întâi pasiunile sale, va putea învinge lumea și nedreptățile ei.

Un luptător al lui Dumnezeu voiesc și tu: luptătorul lui pe pământ, pentru comoriile ce le-a dat neamului omenesc. Frica de oameni nu mă va aduce în rătăcire; amenințările lor nu mă vor îndupla, de a-mi jefui totu, și bunuri și onoare și viață, pentru împlinirea sfintelor lui porunci.

Teatru ars. Una din clădirile cel mai impunătoare ale Madridului, teatrul *Comedia*, a căzut jertfa unui mare incendiu. Împreună cu teatrul au ars și casele din vecinătatea sa.

Expoziția Tinerimii Artistice. Societatea *Tinerimea Artistică* și-a deschis Dumineca în București a 15-a expoziție. La deschidere au fost de față: Regele Ferdinand, regina Maria, principalele moștenitori Carol, principesele Elisabeta și Maria, și elita societății bucureștiene. Tinerimea Artistică, sub președinția reginei Maria, a expus și de astă dată unele lucrări de mare valoare. În această frumoasă manifestare de artă găsim și câteva nume originare din Ardeal, ca bună oraș: Cornel Medrea, Elena Popa, Traian Bărgărușu, Boambă, Bunescu, Brașov și c. *

Pagubele pe urma răbăiului. S'a constatat în mod oficial, că pagubele provocate de ruși în Caribabs, Ludwigsdorf, din comitatul Bistrița-Năsăud, se urcă în cîteva rotunde la suma de 125 mii coroane. Comuna, cu alte cuvinte, a fost distrusă într-o treagă.

Bioscopul Apollo de pe Piața Harmann va reprezenta numai Vineri în 23 Aprilie n. 1915: Seră detectivă. Program: Mustața lui Polidor, comedie. Friguri galbene, mare dramă socială în 3 acte. Curierul de răbăiu „Eki“ 26*. Henele, dramă detectivă în 3 acte. Leonardo, comedie.

Teatru.

Săptămâna, în 24 Aprilie: *Bal la operă* operetă în 3 acte.

Duminică, în 25 Aprilie: *Bal la operă* operetă în 3 acte. Ultima reprezentare în actuala stagiu.

Noul preț al tăratelor.

Prin rescriptul ministerial Nr. 1111 M. E. din 1915 și cu considerare la art. de lege LXIII din 1912, privitor la dispozițiunile exceptiionale și la art. de lege LXVIII din 1912, privitor la trebuințele răbăiului, față pentru punerea în vânzare a tăratelor, se dispun (orându-se) următoarele:

§ 1. Toate întreprinderile de morărit, după intrarea în vigoare (în viață) a acestor dispoziții sunt dateare a pune în vânzare, pe lângă asemnarea inspectorilor r. economici (m. k. gazdaság fe ügyű) și în cantitatea prescrisă de acesta, nu numai tăratelor de grâu, de săcără, de orz și de cuceruz, ci și gozurile sau curătările (neghina etc.) cu prețurile de mai jos de măsuri metrică ('00 ch'gr.), fără saci, în care prețul să cuprindă și cheltuielile de transport până la gară (stația) de încărcare, și anume

1. prețul tăratelor de grâu, săcără și orz cu 17 coroane, ear

2. prețul tăratelor de cuceruz cu 10 coroane.

§ 2. Cu privire la măcinușul pentru armată cetele dispozițiuni n'au valoare.

Nr. 130/1915.

(57) 2-3

Concurs.

Pentru instituirea unui capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul neputincios Nicolae Maniu, în parohia de clasa a III-a Vîntul de jos, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român”.

Emolumentele sunt jumătate din venitul din comună.

Concurenții să-și aștearnă cererile instruite conform normelor în vigoare, în terminul deschis, subsemnatului oficiu protopresbiteral și până 8 zile înainte de alegere au a se prezenta poporului în biserică, spre a cânta, respective a celebra și cuvânta.

Sebeș, 26 Martie 1915.

Oficiul protopresbiteral al Sebeșului în conțelegeră cu comitetul parohial.

Sergiu Medean
protopresbiter.

Nr. 304/1915 prot. (56) 2-3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător la scoala confesională ortodoxă română din Tichindeal, protopresbiterul Agnitei, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Ca emolumente se statoresc:

1. Subvențune dela Preaveneratul Consistor arhidicezan 300 cor.; dela comuna politică 323 cor.; 5% din arunc 97 cor. Sumele acestea se solvesc în rate lunare anticipative.

2. Folosință a două lunci în preț de 160 cor. În total 880 cor. Restul se va cere dela stat pe baza documentelor celui ales.

3. Locuință în natură în edificiul școalei.

4. 1/4 jug. grădină.

Dela învățătorul ce se va alege se cere, să conducă elevii și să cânte cu ei în Dumineci și sărbători în biserică, să nu fi fost tras în cercetare disciplinară, ci să fi avut până acum o purtare morală bună și neexceptabilă atât din partea forurilor bisericești, cât și administrative.

Ceice vor fi în stare să formeze cor, vor fi preferați.

Doritorii de a ocupa acest post să aștearnă rugările ajustate cu documentele necesare la oficiul protopopesc al Agnitei în terminul sus indicat și — întrucât le va fi posibil — să se prezinte în vre-o Dumineacă ori sărbătoare în biserică spre a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Agnita, 4 Aprilie 1915

În înțelegeră cu comitetul parohial concernent.

Ioaachim Muntean
protohop.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane a apărut:

Mărturisirea ortodoxă

bisericii catolice și apostolice de răsărit revăzută la însărcinarea comisiunii, după traducerea arhimandritului Filaret Scriban, de Dr. Pavel Roșca, prof. sem., cu binecuvântarea Excelenței Sale a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop al Transilvaniei și Metropolit al Românilor gr. or. din Ungaria și Transilvania Ioan Mețianu.

Revizuirea e făcută pe baza textului cel mai autentic al scrierilor simbolice publicate de prof. dela facultatea teologică din Atena I. E. Mesolora, sub titlul: „Τὰ σημβολικὰ βίβλα”. Atena. 1883.

In aceasta ediție, bine îngranjată și din punct de vedere al limbaj, pe lângă „Prefața” revăzătorului în care se indică istoricul edării acestei cărți simbolice și isoarele considerate, se publică și o parte din „Precuvântarea” arhimandritului Filaret Scriban, dimpreună cu biografia mitropolitului Petru Movila, precum și aprobările patriarhale referitoare la aceasta carte simbolică.

Se află în deposit spre vânzare la **Libraria arhidicezană** și se vinde broșată, cu prețul de **2 cor. 50 lei**.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.**A apărut**

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidicezane

Rânduiala Liturgiei**Carte de rugăciune**

pentru tinerimea gr.-or. ort. română

în care se cuprind: Rânduiala liturgiei; rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei Treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; psalmul 50 „Miluște mă Dumnezeule” etc.; Simbolul credinței; tropare de cerere; rugăciunea sfântului Efrem; rugăciunile mesei; rugăciune de toate zilele către Nașcătoarea de Dumnezeu; rugăciune către sfântul Nicolae; rugăciune înainte de mărturisire; rugăciunile înainte de împărtășirea cu s. cuminecătură ale marelui Vasile și Ioan gură de aur; rugăciuni după împărtășirea cu s. cuminecătură; rugăciunile de seara și rugăciunea cinstitei cruci.

Se află în deposit spre vânzare la **Libraria arhidicezană**, și se vinde legată frumos, în coloare roșie, cu **40 fileri**.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Revânzătorilor li se dă rabat **20%**.

„ALBINA”, institut de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Institutului de credit și de economii »ALBINA», sunt invitați prin aceasta în virtutea său 20 din statutele societății la

a XLII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Sibiu, Sâmbătă în 15 Maiu 1915 st. n., la orele 10 a. m., în sala festivă a Muzeului «Asociației» cu următoarea

Ordine de zi:

1. Bilanțul anului de gestiune 1914 și raportul comitetului de supraveghiere.
2. Distribuirea profitului net realizat conform bilanțului.
3. Distribuirea sumei destinate pentru scopuri culturale și de binefacere.
4. Fixarea prețului marcelor de prezență pentru anul curent.
5. Alegerea a 3 membrii în consiliul de administrație cu mandat pe 5 ani, un membru pe 4 ani și unul pe 2 ani.
6. Alegerea a 5 membrii în comitetul de supraveghiere pe un nou perioadă de 3 ani.
7. Autorizarea direcționii pentru a face evenualele schimbări reclamate de tribunal.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunarea generală, în persoană, sau prin plenipotențiați, în conformitate cu §§-ii 23, 24 și 25 din statutele societății, sunt rugați a-și depune acțiile și eventuale dovezile de plenipotență cel mult până Mereuri în 12 Maiu a. c. st. n. la 6 ore p. m. la cassa centralei noastre în Sibiu, a filialelor din Brașov, Bozovici, Elisabetopol, Lugoj, Marosvásárhely și Mediaș, sau a agenturilor din D-Sânmartin, Orșova, Sânnicolaul-mare și Șeica-mare.

Depunerea acțiilor, respective a plenipotențelor spre scopul indicat se poate face și la instituțile: «Ardeleana» în Orăștie; «Arieola» în Sebeșul-săsesc; «Auraria» în Abrud; «Bihoreana» în Oradea-mare; «Boeșana» în Boeșa-montană; «Doina» în Câmpeni; «Furniea» în Făgăraș; «Lipovana» în Lipova; «Mureșana» în Reghinul-săsesc; «Oraviana» în Oravița; «Patria» în Blaj; «Sebeșana» în Sebeșul-săsesc; «Silvana» în Șimleu; «Târnăveana» în Sighișoara; «Timișana» în Timișoara; «Victoria» în Arad și «Cassa de păstrare» în Mercurea și în Săliște, în acest caz însă cel mult până Sâmbătă în 8 Maiu a. c. st. n.

Sibiu, 20 Aprilie 1915.

Direcționea.

(59) 1-1

Raportul comitetului de supraveghiere.**Onorată adunare generală!**

Subsemnatul comitet de supraveghiere examinând conturile «Bilanț» și «Profit și Pardere» pro 1914 ale institutului de credit și de economii «Albina», am aflat singuraticele poziții în consonanță numerică cu cărțile principale și extrasele din cărțile auxiliare.

La finea anului am scontrat cassa, efectele și alte valori și le-am aflat în consonanță cu registrele institutului purtate exact.

CONTUL BILANȚULUI.**ACTIVE.**

	K f
Cassa în numărător	213,508'44
Monete	347'02
Cambii de bancă	19,259,704'49
Credite camb. cu acop. hip.	9,624,534'13
Impr. hip. în scrisuri fonciare	12,115,085'63
Impr. hipotecare în numărător	404,820'59
Credite de cont-current	4,852,240'71
Credite personale	1,636,997'26
Avansuri pe efecte publice	43,107'50
Casele institutului la Centrală și Filiale, realități dela Brașov și div. realități de vânzare	1,150,274'27
Efecte publice	3,384,717'60
Acțiuni dela diverse bănci	314,800—
Efectele fond. de garanție al scris. fonciare	531,301—
Efectele fond. de pensiuni al funcț. institut.	349,430—
Interese transitoare de efecte	61,118'54
Mobilier amortizat	—
Debitori	7,444'61
Interese transitoare restante	124,935'64
	54,074,367'43

DEBIT.

	K f
Interese:	
pentru depoz. spre fructificare	1,190,166'37
pentru scrisuri fonciare	493,425'72
pentru impr. luate pe efecte	110,621'28
	1,794,213'37
Spese:	
Salare	274,064'09
Bani de quartier	50,205—
Imprim., registre, porto, diver.	56,772'44
Marce de prezență	6,260—
	387,301'53
Contribuții:	
directă	96,196'80
10% dela interese de depozit	119,016'64
Profit net	215,213'44
	458,200'57
	2,854,928'91

Sibiu, la 31 Decembrie 1914.

Cosma m. p., director executiv.

CONTUL PROFIT SI PERDERE.

	K f
Interese:	
dela cambii de bancă	972,048'40
cred. camb. cu acop. hip.	556,047'70
imprumuturi hipotecare	636,984'17
credite de cont-current	328,111'41
efecte publice	199,202'27
credite personale	106,015'64
avans pe efecte	3,144'12
	2,801,553'71
Proviziuni	27,750'64
Chirii	20,899'28
Profit la monete	4,725'28
	2,854,928'91

Iosif Lissai m. p., contabil-șef.

DIRECȚIUNEA:

A. Lebu m. p. St. Stroia m. p.

Dr. Bologa m. p.

Bârseanu m. p.

Dr. E. Roșca m. p.

G. Dima m. p.

Iosif Pușcariu m. p.

Dr. Comșa m. p.